

præbet occasio de ipsorum appellationibus, compositione, differentiis, proprietatibus tam in genere quam magis speciatim agemus.

Ad ipsorum nomina ergo quod attinet, ea non necessitate aut ex essentia sunt iis imponenda, uti per ea & palam prout reuera in suis naturis sunt nominentur, & clamentur, sed solummodo signacula memoratiua sapientibus reuelatione sunt tradita, mediantibus quibus ab hominibus intelliguntur, & in memoria habeantur: non enim latet omnis virtus diuina in voce; Sic etiam ineffabile est nomen Tetragrammaton, & tamen cum à Moysè quærebatur, Quod est nomen tuum, respondebat ei Deus i. h. u. h. hoc est, *nomen meum in æternum*, & hoc memoriale meum de generatione in generationem, est igitur Tetragrammaton æternitatis nomen, generationi autem memoriale tantum, quia nequit vlla voce componi nomen, quod diuinitatis naturam æquare possit. Quare Rabi Moytes Ægyptiacus dicit, nomina Dei ab hominibus vsurpata esse à proprietate & minime ab essentia proferenda; verbi gratia *Ehieh* ab æternitate: *Adonai* à Dominatione, *El* à fortitudine, &c. Pari etiam ratione Angelos seu intelligentias secundum ipsorum essentias nominare, durum & impossibile est, utpote essentia diuina repletissimas: at vero quatenus sapientes angelos ab operibus cognouerunt ita quidem nomina iis tam generalia quam particularia imposuerunt. Exempli gratia, Gene. ali nomine primus Hierarchiæ supremæ ordo dictus est *Seraphin* ab amore & ardore igneo. *Cherubin* à sapientia & scientia, *Throni* à Iustitia &c. Sic etiam Archangeli & angeli ab officio ipsorum emissario. Porro etiam nomina pari ratione peculiariter ascribuntur angelis eodem respectu, videlicet à conditione seu officio & virtute, quemadmodum à medicina & medicatione *Raphael*, à virilitate *Gabriel*, ab ignea natura *Vriël*, &c. quorum tamen nihilominus nomina propria & essentialia proferre admodum est arduum, quoniam ipsorum essentiam ignoramus, & consequenter eam inuenire mortalium fragilitas negat atque prohibet, nisi in quantum nobis reuelatione diuina fuerit concessum, Hinc ergo erat, quod sapientes contemplatissimi sibi ex numeris & figuris secundum voluntates, angelorum nomina formauerunt, non aliter quam pueri ex literis voces componere docentur, vel Hebraicis, vel Græcis, vel Romanis, vel Arabicis, vel Ægyptiacis, non quod voces egeant literis talibus, sed quia tanta est nostra imbecillitas, ut memoriæ causa tales requirantur characteres, taliaque ex literis & characteribus nomina efformantur: Sunt ergo nomina huiusmodi quasi notamina (vti Reuchlinus habet) quæ sensus nostros imprimis incitent vel figura, vel voce, tunc phantasia à sensu exagitur ut & phantasia memoriæ, memoria rationem, ratio intellectum, intellectus mentem, ac denique mens angelum mouet, Ex quibus liquet, quod angelus excitetur à nobis hac via, ad voluntatem nostram piam obeundam, & non nos ab angelis. DEVS enim & angeli syllabis & dictionibus aut orationibus vulgo familiaribus non commouentur, sed nos per illas, sed illæ nos inducunt ut in eis quasi anchoram fiduciam habeamus. Exempli gratia (vti Reuchlini verbis utar) appellendo nauem ad portum, solent nauæ resti eiecta vel fune prolato terram attrahere quâquam immobilem, quo conatu ad terram seipos trahunt, simili plane respectu per signa huiusmodi sensibus obiecta videmur diuinitatem inuisibilem nobis attrahere, cum tamen reuera nos ipsos mobiles ad immobilem diuinitatem attrahamus.

Hinc ergo est, quod signis, characteribus, voce, hymnis, & aliis cæremoniarum ritibus utamur in DEI & Angelorum in nostrum auxilium inuocationibus, non inquam ut illos moueamus ad nos, sed vice versa ut nos hac ratione ad eos eleuemus, Sed ad propositum.

Spiritus